

۹۷ روز تا بازی های جام ملت های آسیا

رئوس مقابل بزرگ ترین نام پرتغال ایستاد
آخرین نبرد رونالدو

جنجال های بی پایان کریس در فوتبال؛ از منچستر تا تیم ملی

عقب نشینی سرمربی تیم ملی و وعده های تازه برای بازسازی فنی به مردم

اعتراف در وقت اضافه

قلعه نویی: حق دارید ناراحت باشید و انتقاد کنید ● حضور قطبی منتفی شد؛ فدراسیون به دنبال مدیر توسعه خارجی

روز درخشان با ۳ طلای کشتی و تکواندو

حمله به پنجمی

زارع، نخودی و عبدولی، مردان طلایی کشتی آزاد و فرنگی

پایان شیرین در شیاپ چانگ؛ طوفان طلایی ساغر

مدال سوم رضا علیپور به رنگ نقره بود

قصه مصدومیت ها شش روز مانده به بازی با صنعت نفت

ترکیب اصلی تارتار به هم می ریزد؟

کنعانی دو بازی را از دست داد؟
شانس مساوی باکیج و لطیفی فر

نازون با قرارداد میلیون دلاری به دنبال دریافت طلب از استقلال

بنجل های خارجی در خدمت دلال ها!

صندلی مدیرعاملی زیر سایه انتخاب جنجالی

ژاپن و استرالیا با چهره ای مطمئن به استقبال جام ملت ها می روند

جنگ قدرت های قاره کهن در صحرا

نصرتی: واژه «دستاورد» در فوتبال به چه معناست؟
قاسمپور: تیم ملی، شانسی در جام ملت ها ندارد

از تبریز تا تهران؛ پنج هفته ای که صدر جدول را دگرگون می کند

پیاده روی در میدان مین

انصراف رسمی فدراسیون فوتبال از حضور در مقدماتی جام ملت ها

فرصت بزرگ دختران نوجوان از دست رفت

سرمقاله

جواهرهای ایرانی، طلا ضرب می کنند

مجیدسلطانی
خبرنگار

قرار بود کاروان ایران به ناگویا برود. دنیا بر این باور بود که ورزشکاران ایران که از دل ۲۰ جنگ تحمیلی و نوجوانمردانه بیرون آمده اند، این دوره توفیقی نخواهند داشت. کاروان ایران در دوره قبل بازی های آسیایی در هانگژو چین ۱۳ طلا گرفته بود و کارشناسان ورزشی آسیا معتقد بودند ۱۳ طلای دوره قبل تکرار نخواهد شد.

حالا در فاصله یک روز مانده تا پایان رقابت ها، ۱۵ طلا گرفته ایم. هنوز نتواند، والیبال و کشتی را داریم و به جای هفتمی دوره قبل می توانیم تا رده پنجم بالا بیاییم. همه اینها نشان می دهد ایرانی در روزها و شرایط سخت، عملکردی به مراتب بهتر و درخشان تر دارد چون قواعد ایستادگی را خوب آموخته است.

همه مدالیست های ایرانی، پس از کسب نشان از طلا گرفته تا برنز، حرف اول شان این بود که برای دل مردم کار کردند. آنها می دانستند مردم کشورشان چه روزیایی را سپری می کنند و همه فکر و ذهن شان، شادی دل مردم بود. آنها برای دل مردم کشورشان به میدان رفتند و چه دلیلی از این مقدس تر و قوی تر؟

ورزشکاران کشورمان در شرایطی غیرعادی راهی بازی های آسیایی شدند. رقابت آنها با ورزشکاران کشورهای دیگر که اردوهای بلندمدت و پرهزینه را سپری کرده بودند، به شکلی محسوس نابرابر بود، اما ورزشکاران ایرانی این بی عدالتی را هم بی معنا کردند. ورزشکاران غیرتمند ما مانند جواهرات نادرشاه درخشیدند و آسمان ورزش ناگویا و تمام آسیا را مبهوت خود کردند. هر چه از عمر بازی ها می گذشت، مدال های ما بیشتر و مرغوبیت مدال ها هم بهتر می شد. دیروز بچه های نجیب و خوب ما در یک ساعت ۳ طلا ضرب کردند تا تعداد طلاهای ما به عدد ۱۵ برسد. بازی ها هنوز تمام نشده و فرصت برای ادامه درخشش ورزشکاران ما باقی است. امروز اگر هند را در جدول بازی ها بگیریم، به رده پنجم می رویم تا بیشتر و رساتر از همیشه فریاد بزنیم؛ ایرانی حتی در این شرایط سخت مثل سرو ایستاده است.